

Meiningar og kjak

KLUMMAN

Eydna Skaale

Familjan: ein flokkur av einstaklingum

Vit standa á einum vegamóti í menningini av menniskjanum.

Børnini, sum í mong, mong ættarlið hava verið sjálv meiningin við lívinum, endamálið við okkara fetum á foldum, sita ikki longur eins trygt á sigurstrónuni.

Onnur ting gerast støðugt týðningarmeiri fyri modernaða menniskjað.

Hipstarin hevur nógvar leiklutir, krøvini eru mong, tíðin strekkir ikki til og staðbundnið er nærur upployst við alnetinum. Vit fáa verið allastaðni í senn, og áminningarnar um alt tað, vit støðugt skulu taka støðu til og hugsa um og vera við í, merkjast og hoyrast bæði við ljóði og vibratiónum.

Vit vilja so nóg, tí vit kunnu so nóg. Men gera vit ikki púra greið val, ja, so verða vit tikin av ræði. Eru vit ikki tilvitað um at velja og velja frá, ja, so verður tað skermurin, sum vinnur.

Trupulleikin við skermunum, sum taka meiri og meiri yvir, er lýstur út í æsir. Vit eru helst øll samd um, at tað fyllir ov nóg. Vit seta skermtíð av til børnini og hava strangt eftirlit við teimum. Men hvussu við okkum vaksnu?

Hvussu tá ein mailur plingar inn á telefonina mitt í ævintýrinum. Ella tá telefonin ringir mitt undir døgverðanum. Ella tá tað vibrerar í lummanum, meðan tú gert skúlatíng við børnunum?

Vit vita tað væl. Vit geva alt ov ofta eftir.

Og nú byrja ringarnir av tøkni av okkara on-mentan spakuliga at breiða seg. Teir merkjast fyrst og fremst hjá okkara hálvvaksnu børnum.

Ein dansk kanning, sum varð almannakunngjørd í vikuni, vísir, at foreldrini hava ikki stundir at taka sær av børnunum. »Familjan« er skift um við ein bólk av individum, sum búgva undir somu lon.

Ein beinleiðis avleiðing er, at tey ungu mistrívast. Tað er hart at vera tannáringur, og tað er steinur omaná byrðu, tá foreldrini ikki megna at vera nærverandi og skapa tær tryggu, fjálgu lóturnar, har familjan bara er saman. Hesar lóturnar eru ein barlast í ungu, viðbreknu sinnunum.

Vit pástanda framvegis, at børnini eru tað týðningarmesta í lívinum, men hvønn vitnisburð ber okkara gerandisdagur? Hvar fer størsti parturin av orkuni? At uppmærksminum? Av tíðini?

Kanningin vísir, at tað er ósamsvar millum tað, vit siga vera týðningarmest, og tann mátan, vit nýta okkara tíð.

Trupulleikin gongur útyvir børnini og tey ungu, men tey koma sjálvi við loysnini. Tey sakna samveru við foreldrini, har tey sleppa at seta dagsskránnu.

»Eg hevði ynskt, at foreldrini tosaðu við okkum um, hvussu vit hava tað« var svarið, sum oftast kom fyri í kanningini.

Hevur tú slókt allar skermar og bara tosað við títt barn í dag?

»Vit pástanda framvegis, at børnini eru tað týðningarmesta í lívinum, men hvønn vitnisburð ber okkara gerandisdagur?«

»Kanningar vísa, at dagsins tannáringar sakna uppmærkssemi og nærveru frá foreldrunum, sum í stóran mun eru upptikin av skermunum í staðin«

Rætting til »Landsstýris-útnevndir milliardingar«

Eyðstein Poulsen

M/S Ágot

Tykist lógið, at fiskivinnu-royndir við dorg verða gjørdar til einkis í send-

ingini.

Eftir at makrelkvota varð tilluta línufloktanum í 2012, sóu vit stórar móguleikar í hesum. Vit gjørdur íløgu í útgerð til at royndarfiska við dorg. Vit brúktu tíð og orku fyri at vinna okkum yrkisligar royndir innan hetta fiskarí.

Tað tykist lógið, at KvF í sendingini »Landsstýrisútnevndir milliardingar« kemur til ta staðfesting, at línuflostin ikki hevði – ella hevur – móguleikar at fiska makrel.

Í sendingini staðfestir verturin at »Línuskip fiska eftir havbotninum, meðan makrelur heldur til upp í sjónum, tað ber tí ikki til at fiska makrel við línú.« Við hesi staðfestin verður lagt upp til, at fiskimálaráðið hevði í hyggju, at línuskipini skuldu selja kvoturnar. – Hetta er faktuel skeivt.

Víðari í sendingini staðfestir annar vertur, at línuskipini fiska ikki makrel og tað hava tey ongantíð gjørt. Hann staðfestir víðari at »Fiskimálaráðharrin visti væl, tá hann gav línufloktanum makrelkvotur, at hetta fór

at verða ein handilsvøra, ið skipini fóru at selja víðari við vinningi – alto óbeinleiðis studningur,« leggur verturin afturat.

Uppaftur staðfestir verturin, at hann hevur tosað við formaðurin í Felagnum Línuskip, har formaðurin viðgongur erliga, at allur línuflostin er farin ígjøgnum hesa karuselluna.

Eg vil staðiliga avvísa, at øll línuskip hava verið partur av hesi avtalu. Vit á M/S Ágot søktu um loyvi at fiska makrel, við eittans endamáli, at fiska hesa kvotu sjálvir.

21.02.12 sendu vit umsókn til fiskimálaráðið.

»Sp/f Ágot vil vegna M/S Ágot KG 244 søkja um loyvi at dyrgja eftir makreli á opnum havi.«

Fiskivinnuroyndir

Vit gjørdur íløgu í útgerð, og vit brúktu tíð og orku til hesa roynd. – Um figgjarliga orkan loyvdi tí, so er eingin ivi um, at okkara royndir at fiska makrel við dorg eisini høvdu givið figgjarligt úrslit. Tað letur seg gera hjá línufloktanum at fiska makrel! Okkara royndir vóru avmarkaðar og ikki optimalar. Makrelurin var spjaddur í tíðarskeiðinum, ið vit gjørdur royndir, og tískil var trupult at finna makrelin, tá skipið

ikki er útgjørt við tólum at leita við.

Eg kundi hugsað mær, at tað var upp á sítt pláss, at KvF rættar hetta mistak, har línuflostin verður lýstur sum óskikkaður til makrelfiskiskap. Hetta skaðar okkara framtíðarmóguleikar til makreltilfeingið.

Sí leinkju til sjónband um borð á Ágot, har vit gjørdur royndir norðanfyrir Føroyar.

HYPERLINK "https://www.youtube.com/watch?v=U_BmzqfHhuo&feature=youtu.be" https://www.youtube.com/watch?v=U_BmzqfHhuo&feature=youtu.be

Rokningin skal gjaldast

Lasse Klein

Fólkaflokkurin, Sambandsflokkurin og Miðflokkurin vilja hava eitt **PRIVAT** fámannaveldi, meðan Javn-áðarflokkurin og Tjóðveldi vilja hava eitt politiskt **ALMENT** fámannaveldi til seg og síni.

Hvar er munnurin?" Hetta tóktist at verða niðurstøðan í sjónarpsendingini um »FISKIVINNAN – stríðið um tilfeingið«.

Tað er ikki bara ein spurningur um at nøkur fáa gerast ríkar, og tey mongu ongan ágóða fáa. Spurningurin er, hvat samfelagið fær burtur úr. Tað eru politikararnir, sum hava skyldu at fáa sum mest burtur úr »makrelinum« – fyri

land og fólk!

Tað er sjálvandi vinnan, sum skal skapa gróðrarbotn fyri, hvat samfelagið er ført fyri at gjalda. Uppgávan hjá politisku skipanini er at stuðla upp undir førleikamanning, rættar og rættvísar karmar – á øllum økjum – á ein tryggan og rættvísan hátt.

Stuðla upp undir frambrot og vinnuligt avlop, fremja nýggjar íløgur, fyri at skapa

nýggj arbeidsplass, og harvið størri avkast til fyrirkur, starvsfólk, nýggj arbeidsplass og ikki minst pening í almenna kassan. Bert soleiðis eru vit før fyri at varðveita eina samhaldsfasta sosiala skipan, sum kemur øllum borgarum í hesum landi til góðar.

Rokningin skal gjaldast, og hana skulu vit øll verða við til at gjalda!